

Búcsú Kugler Sándorné tanárnőtől

Tisztelt Tanárnő, kedves Györgyi Néni!

Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy kétszer is tanítványa lehettem Györgyi néninek.

Itt, Nagykanizsán a Landler (ma Batthyány Lajos) Gimnáziumban negyedikes koromban fizikatanárom, majd Budapesten a Radnóti Miklós Gyakorlóiskolában ötödéves matematika-fizika szakos hallgatóként a szakvezetőm volt.

A Kugler-lányokkal együtt jártam Zeneiskolába, Györgyivel éppen hatvan éve voltunk Pécsen dunántúli Bartók zongora-versenyen.

Györgyi néni tanári munkájának az alapját a szigorúság, a rendszeres számonkérés és értékelés képezte. A jelenségértelmezésen túl a demonstrációs és a tanulói kísérletezésre, valamint a feladatmegoldásra helyezte a hangsúlyt. Híres példatárából, a „*Fekete Könyvből*” mindenkinek jutott óraeleji-, dolgozat- vagy házi feladat. Szerénységére jellemző, hogy nem gondolt a pontosan kidolgozott, gazdag feladatgyűjtemény nyomdai kiadására. Mérnök férjével a *Fizikai képletek és táblázatok* c. könyvet jelentette meg 1962-ben és 1964-ben, amelynek egyes fejezetei még ma is részét képezik a természettudományi képletgyűjteménynek. Biztatott bennünket, hogy vegyünk részt a Középiskolai Matematikai Lapok 1959-ben indult fizika rovatának feladatmegoldó versenyébe és kísérleti pályázataiba. A verseny élgárdájának a fele mindig az Ő tanítványai közül került ki.

A diákokkal megértő türelmes és emberséges volt. Tiszteltük és szerettük. Életpályánkat is figyelemmel kísérte. Eszközépítésre, cikkírásra, előadások megtartására biztatott, és mindig őszinte elismeréssel nyugtázta eredményeinket.

Gimnáziumi tanítványaim közül volt olyan, aki Szegeden, volt aki Debrecenben illetve Budapesten kapott fizikatanári diplomát. Mindhárom helyen magas-színvonalú volt akkoriban a szakmódszertani képzés. Mégis, egymástól függetlenül, mind azt mondták, hogy úgy tanítanak, ahogyan azt tőlem látták. Én pedig természetesen úgy tanítottam, ahogyan Györgyi néni. Átvettem módszereit, szemléltető eszközeit.

Szellemi frissessége, a fizika iránti érdeklődése élete végéig megmaradt. A Higgs-bozon megtalálását, a neutrínók oszcillációjáért adott Nobel-díjat, a kvarkok tulajdonságait sorra megbeszélte fizikus akadémikus és fizikatanár tanítványaival. Mérnöki problémák is érdekelték.

A gravitációs hullámok kimutatásáról sajnos már nem beszélgethetünk, mert elragadta Őt tőlünk a halál. Ott fog pihenni kanizsai tanárkollégái: Harkány László és Ördög Ferenc közvetlen közelében. Karnyújtásnyira lesz Tőle egykori egyetemi fizika-szakmódszertan oktatója, a Fasori Gimnázium legendás tanára, az akadémikus Mikola Sándor sírja. Ővele származása, születési helye is összeköti. Mindketten a vendvidéken, a mai Szlovénia területén születtek: Mikola Felső Petrócon, Péterhegyen (ma Gornji Petrovci), Kovács Györgyi pedig Bántornyan (ma Turnisce).

Nem halmozták el hivatalos elismerésekkel. Nyugdíjba-vonulásakor, 1974-ben kapta meg az Eötvös Loránd Fizikai Társulattól a *Mikola Sándor díjat*, majd 1998-ban az *Eötvös plakettet*. 2008-ban, 100. születésnapját követően, a tanári Kossuth-díjnak is nevezett *Rátz László tanár úr életműdíjjal* jutalmazták. 2010-ben *Nagykanizsa Megyei Jogú Város címere* kitüntetését kapott.

Többezernyi diák és közel száz tanárjelölt búcsúzik most fájó szívvel szeretett Tanárnőjétől, Kugler Györgyi nénitől.

Nyugodjék békében!

Kovács László